

Emmanuelparochie

Nieuws van onze geloofsgemeenschappen:

Sint Brigitta te Ommen

Ook dit jaar is er weer **een Interkerkelijke Viering op de Vecht**

Uit de gezamenlijke kerken in Ommen is een werkgroep gevormd die de organisatie op zich heeft genomen. Dit jaar is gekozen voor het thema:

Levend Water

25 augustus 2019 om: 13.30 uur

Locatie: tribune voor Hotel de Zon / ponton op de Vecht

Sprekers tijdens deze viering zijn:

Ds. Kees van Dijk

Pastoor André Monnikhof

Ds. Hans Baart

De koorzang en samenzang worden begeleid door pianist: Harry Kroes.

Het koor Intermezzo en een samengesteld **kinderkoor** dragen bij aan de viering.

Na afloop wordt een collecte gehouden, de opbrengst gaat naar **CaMo & Friends**

4SMA: deze organisatie helpt mee om **spierziekten** de wereld uit te krijgen. Zie voor meer informatie hun website.

Aanvullende informatie: **Neem zelf iets lekkers mee voor de picknick** na afloop

van de viering! U kunt parkeren op de parkeerplaats nabij het Streekmuseum!

U kunt vanzelfsprekend beter indien mogelijk met de fiets / lopend komen

Heilige Cyriacus te Hoonhorst

Dauwtrappen met Hemelvaart in Hoonhorst

Traditiegetrouw heeft er weer een **dauwtrapwandeling** plaatsgevonden in Hoonhorst. Om 7.00 uur vertrok een groep wandelaars vanuit de kerk voor een wandeling in **de prachtige omgeving van Hoonhorst**.

Voor de **kinderen** was er een **puzzel voor onderweg** waar ze een aantal letters moesten zoeken. Aan het einde van de wandeling vormde dat de woorden **Dauwtrappen met Hemelvaart**. Tijdens de wandeling waren er ook enkele **ogenblikken van bezinning**.

Om ongeveer 8.15 uur kwam de wandelgroep aan bij **Hoveniersbedrijf Reusken**. Daar hadden zich in de loods nog meer belangstellenden verzameld voor de viering. Na een prachtige viering waar **Pastor Marga klein Overmeen** voorging werd er genoten van koffie/thee en **een lekker broodje** waarna de wandeling werd voorgezet, terug naar Hoon-

horst. De wandeling werd bij de kerk weer **afgesloten met een presentje voor de jeugd**.

Hartelijk dank aan de werkgroep en alle anderen die meegeholpen hebben deze activiteit weer tot een succes te maken!

Onze Lieve Vrouw van Fatima de Belte

Zondag 23 juni om 10.00 uur vindt onze jaarlijkse processie plaats op de Belte.

U bent hiervoor allemaal uitgenodigd.

Na de viering staat de koffie voor u klaar in de Zandbelt.

Dauwtrappen

Het begint een goede traditie te worden: **dauwtrappen op Hemelvaartsdag**. Eerst een Heilige Mis met daarna een ontbijt en fietstocht **georganiseerd door de RK kerk OLV van Fatima De Belte**.

De Heilige Mis begon al om 07.00 uur..... Onderweg daar naar toe miezerde het licht..... Als dat maar goed gaat.....

De H. Mis, door **Pastor Rutgers**, was met **circa 60 personen** (vanuit de **diverse Gelofsgemeenschappen van onze Emmanuelparochie**) goed bezocht.

Na de Heilige Mis konden we beginnen met **het ontbijt**; door de grote animo (meer personen dan vooraf aangemeld) moesten er tafels en stoelen bij gezet worden en moesten we **het ontbijt 'breken en delen'**. Met de H. Mis achter ons én de aanwezigheid van Pastor Rutgers kwam dat helemaal goed. De voorzitter van de locatieraad (Ben Nijhof) heette ons allen welkom en na een gezamenlijk 'Wees gegroet' konden we beginnen met het ontbijt.

Ondanks het feit dat pastor Rutgers vooraf geen contact had kunnen krijgen met de 'weergoden' **waren de (weer)goden ons goed gezind**.

Het bleef de gehele tocht droog en iedereen kwam weer veilig thuis.

We gingen met **circa 50 fietsers** van start. Een lang gerekt lint door **De Belte, Drogtropslagen** en omgeving.

Een mooie tocht van circa **20 km**. Op het eind (na circa 1 ½ uur) konden we terecht bij het fraaie **tuinterras De Braamberg**, die speciaal voor ons de zaak open hadden gedaan.

Iedereen had (weer) trek en nam koffie met iets lekkers.

Daarna nog een kleine kilometer en we waren we terug bij het startpunt (de kerk van de Belte).

Een **goed georganiseerde activiteit** door een enthousiaste groep vrijwilligers binnen onze geloofsgemeenschap.

Bij deze willen we alle deelnemers nogmaals bedanken voor hun komst en deelname en alle vrijwilligers bedankt voor hun bijdrage aan deze activiteit.

Tot slot willen we graag **de 'overburen' bedanken van Haverkort Eten en Drinken**, die gratis het bestek en serviesgoed hebben geleverd t.b.v. het ontbijt.

Volgend jaar hopen we een **jubileumeditie** te houden en hopen dan de hele Zandbelt vol te hebben.

Locatieraad OLV van Fatima De Belte

Boerderij-viering

Op **zondag 7 juli 2019** houden we een bijzondere kerkviering in het teken van het platteland en de kerk.

We zijn te gast op het melkveebedrijf van **de familie Harink, Schuineslootweg 113 te Schuinesloot.**

De viering begint om 10.00 uur.

De boerderij-viering heeft als thema **met hart, hoofd en handen**.

Een werkgroep van de geloofsgemeenschap van Slagharen en De Belte organiseert deze viering, die geleid wordt door **pastoraal werker Marga klein Overmeen** met muzikale ondersteuning van **het koor Belt'Canto**.

Na de viering is er koffie/thee/iets lekkers en is er gelegenheid om de boerderij van de familie Harink te bezichtigen.

De werkgroep boerderij-viering nodigt u van harte uit.

Heilig Hart van Jezus te Lemelerveld

Wim Sibelt Koninklijk onderscheiden

Vrijdagmorgen 27 april is onze dorpsgenoot **Wim Sibelt lid geworden in de orde van Oranje Nassau**. Een onderscheiding die hij **dik verdiend** heeft.

's-Middags werd hem een **receptie in het parochiecentrum** aangeboden door de Locatieraad. Daar werden **Wim en zijn vrouw Elly** in het zonnetje gezet. Alle sprekers roemden hem om zijn betrokkenheid op mensen, jong en oud. Zijn **twee rechterhanden en termen als "alleskunner" en vooral "allesgunner"** werden door iedereen als dé trefwoorden genoemd als je het over Wim had. Namens de familie **sprak Jan Sibelt over "onze Wim"**, waarvan vroeger de muzikale talenten bij zijn weten niet verder kwamen dan een mondorgel. **Zijn voetbalcarrière** die tot 3 eigen en 2 echte doelpunten leidde. Maar zijn humor en inzet voor iedereen was al vroeg bekend. En dat hij **de gangmaker** is bij de familiefeest-

jes is heel gewoon. **Leo Broeks** mocht als **afgevaardigde van de Locatieraad** constateren dat Wim muzikaal doorgebroken was **bij het herenkoor en zangvereniging Con Amore**. Hij werd van gelegenhedsdirigent **zelfs de vaste dirigent van het herenkoor**. Maar het **dameskoor en Con Amore** doen ook nooit tevergeefs een beroep op hem. Door

zijn vakkennis op het **gebied van elektriciteit** is hij ook boven de gewelven van het priesterkoor bekend. **Het kerkgebouw heeft voor hem weinig geheimen meer.** **Mark Brok** sprak namens **de voetbalvereniging**. Begonnen als jeugdtrainer bij het elftal van zijn zoon ging het naar een actieve carrière op het gebied van **scheidsrechter bij de jeugd, de veldcommissie en de onderhoudsploeg**. Hij is altijd **positief**, heeft **humor** en is **nauwgezet** en je kunt altijd van hem op aan.. **Buurvrouw Ilse Freriks** was heel erg blij omdat hun “Koninklijke buurt” er een buurman bij heeft die met recht lid is in de Orde van Oranje Nassau. Voor praktische hulp kan zo ongeveer de hele buurt een beroep op hem doen. Wim zorgt er bovendien voor dat **de stoep ook voor de schoolgaande kinderen of ouderen steeds geveegd is**. Zij ging nog verder door Elly, de kinderen en de kleinkinderen ook een onderscheiding te geven omdat iemand alleen zoveel tijd voor anderen vrij kan maken, als het thuisfront dit mogelijk maakt. “Jullie zorgen voor Wim”, waren haar woorden. Dit werd gewaardeerd met een **daverend applaus**. Onder het genoegen van een hapje en een drankje **bleef het nog lang gezellig**. **Lemelerveld** kan trots zijn op zo’n betrokken inwoner. Het dorp vaart er wel bij. **Wim, van harte gefeliciteerd met jouw onderscheiding** en dat je nog maar lang en met veel plezier je “werk” mag blijven doen.

1ste H Communie Lemelerveld

Eind maart zijn de kinderen **op bezoek geweest bij bakker v/d Most** en hebben ze zelf een **broodje gebakken**. Tijdens de broodviering leerden de kinderen **het brood te breken en te delen** samen met de ouders. Op **palmzaterdag** gingen de kinderen **door de poort naar het land van God** en hebben ze **zich voorgesteld aan de parochie**.

Verder hebben ze zich ingezet voor **een goed doel** en d.m.v. een heitje voor een karweitje geld ingezameld voor een goed doel: **Cystic Fibrosis (taaislijmziekte)**. De kinderen hebben het prachtige bedrag van **€290,00** opgehaald.

Op **zondag 12 mei** was het dan zover, de **13 kinderen hebben hun 1ste H. Communie** gedaan. Het was een prachtige dag. Met een mooie **houten gebedsdoelsteen als cadeau** werd thuis het feestje verder gevierd.

Heilige Nicolaas te Lierderholthuis

Van een versleten tennisbaan naar een multifunctionele omgeving.

Plaatselijk belang Lierderholthuis, diverse verenigingen en bewoners hebben vorig jaar de handen ineen geslagen om **de huidige tennisbaan te vernieuwen en uit te breiden**. Een transformatie naar een plek waar **verschillende sporten** beoefend kunnen worden en je kunt ontspannen. Een ontmoetingsplek voor jong en oud.

Nadat het plan uitgewerkt was werd er vanaf januari iedere zaterdag door ongeveer **15 vrijwilligers** gewerkt aan het aanleggen van een **tennis, basketbal, voetbal, skaten, calisthenics, volleybal, fitness veld** Het resultaat is een prachtige **omgeving met een kunstgrasveld en een calisthenics-gebied** dat de mogelijkheid biedt om in de buitenlucht te sporten. Daarnaast zijn er **trim- en beweegtoestellen, fitnessstoestellen én een skatebaan met diverse skate-elementen**. Tot slot zijn er **robinia klim-, klauter- en balanceertoestellen, zoals een trampoline pad, balanceertouw, evenwichtsbalk en enterrek**.

Op zaterdag 18 mei is het multifunctionele veldje onder grote belangstelling geopend.

Nieuws van het bestuur:

AFSCHEID SECRETARIS PAROCHIE BESTUUR.

Het pastoraal team, parochiebestuur en afgevaardigden van de locatieraden hebben tijdens het voorjaarsoverleg afscheid moeten nemen van de secretaris van ons parochiebestuur, de heer Ton van den Berg.

Ton heeft de leeftijd van 75 jaar bereikt en het Algemeen Reglement voor het bestuur van een parochie leert ons: "Bestuursleden van een parochie die de leeftijd van 75 jaar hebben bereikt **dienen af te treden op 1 juni** daaropvolgend."

We zijn **Ton veel dank verschuldigd**. Dank Ton, voor de **kennis, kunde** en niet te vergeten **de vele, vele uren** die jij hebt ingezet voor onze Emmanuelparochie. Dank ook voor **jouw positieve inbreng en accuratesse** tijdens onze bestuursvergaderingen.

Ton, we wensen jou, samen met Janny, **nog vele goede en gezonde jaren toe**.

Pastoraal team en Parochiebestuur Emmanuelparochie.

Nieuws van het team:

Vijftig jaar, onvoorspelbaar, onvoorstelbaar.....

Met een vijftig jarig jubileum ben je eerder geneigd terug te kijken dan vooruit. Naar allerwaarschijnlijkheid is er meer verleden dan toekomst. Toch vraag ik mezelf weleens af hoe het zal zijn over vijftig jaar. Ik heb geen flauw idee. Ik kan me niet herinneren, dat ik me dat ooit afgevraagd heb vijftig jaar geleden. Misschien had ik nooit gedurfd eraan te beginnen, als ik had kunnen voorzien hoe mijn leven als priester missionaris eruit zou zien. Dat betekent niet, dat ik er spijt van heb. Ik kijk met voldoening terug op vijftig jaar als priester missionaris. "Wat heb je dan bereikt?" vragen ze me vaak. "Ik heb veel geleerd!" Dat is steeds weer mijn antwoord.

Carrière maken zien we vaak als een weg naar boven, een opklimmen op de ladder. Nou mijn levensloop zie ik als een steeds weer opnieuw beginnen vóór ik, zichtbaar, iets kon bereiken. Alsof ik steeds weer een valse start gemaakt had.

Ik werd priester gewijd op het feest van de Heilige Petrus en Paulus, 29 juni 1969. Priesterwijdingen waren, vooral in Nederland, toen al sterk teruggelopen. Men vond het een goed idee om de nog enkele kandidaten in eigen parochie te wijden. Misschien zou dat roeping stimuleren. Ik was dus de eerste en tot nu toe de enige, die op Slagharen in de toen nog vrij nieuwe parochiekerk priester gewijd werd.

Ik werd door mijn overste benoemd voor de Missie in Sabah, Noord Borneo. Net voor kerstmis 1969 kwam ik daar aan. Voor het eerst met Kerstmis in de tropische hitte! Ik begon ijverig één van de talen daar, Maleis, te leren. Wel even wennen om weer als een kind te leren praten. Maar mensen waren aardig. Ze lachten heel vriendelijk als je fouten maakte. Ik dacht dat ik daar wel gelukkig kon zijn. Maar al gauw kwamen er donkere wolken aan de lucht. De Moslim regering kreeg veel financiële steun uit Arabische (OPEC) landen om mensen te bekeren tot Islam. Wij, Christelijke missionarissen, moesten het veld ruimen. Mijn eenjarige verblijfsvergunning werd niet verlengd. Ik ben nog ruim een half jaar illegaal gebleven. Maar toen leek het wijs het land de verlaten. Vervolgens werd ik benoemd voor de Filippijnen. Dat lag relatief dichtbij Sabah. Heb ik toch nog iets bereikt in Sabah, Noord Borneo, in slechts ruim anderhalf jaar? Mijn antwoord: Ik heb veel geleerd. Ik heb onder meer geleerd, dat (klein)kinderen van koppensnellers heel aardige, vredelievende mensen kunnen zijn. Ik heb ook geleerd, dat je niet alléén in het oerwoud op reis moet gaan. Alleen

verdwaal je beslist en kom je om. Zo ook in de 'jungle' van het leven. Dat heb ik geleerd en nog veel meer.

Dus binnen twee jaar weer op reis, naar mijn tweede missieland, de Filippijnen. Weer een nieuwe taal en cultuur. Een voor tachtig procent katholiek land, maar wel 'Spaans' Katholiek. Daar heb ik gewerkt voor ruim dertig jaar in vijf parochies en de laatste zes jaar in een opleiding huis voor Mill Hill Missionarissen. Ik leerde steeds beter de taal en cultuur van de mensen. Zo kon ik communiceren met de mensen in hun eigen taal en onderricht geven als hun pastoor en als leraar. Vele jaren ging het volk gebukt onder de dictatuur van president Marcos. Vooral in een parochie in de bergen ben ik weleens bang geweest, zowel voor soldaten als voor opstandelingen. Ik had weleens de neiging om maar weg te gaan, omdat ik het gevoel had toch niets te kunnen doen. Maar mensen zeiden: "Als u, onze pastoor, ook nog weg gaat, dan hebben we niemand meer om op te vertrouwen." Gewoon door ER-ZIJN-BIJ-HEN in moeilijke tijden betekende ik blijkbaar veel voor hen. Wat heb ik daar bereikt? Ook nu weer zeg ik, dat ik vooral zelf veel geleerd heb. Ik ben wel eens jaloers geweest op missionarissen, die van alles bouwden en heel populair waren. Ik heb vooral initiatieven van mensen zelf proberen te stimuleren en te ondersteunen. Die initiatieven liepen meestal niet dood, als ik vertrok. Het waren hun eigen projecten. Niet projecten van die 'rijke buitenlandse missionaris'.

Toen ik vijf en twintig jaar priester was, mocht ik een Sabbatjaar nemen, een jaar voor rust, studie en bezinning. Ik deed dat in Berkeley, California, VS, samen met andere priesters en religieuzen op middelbare leeftijd uit verschillende landen in de wereld. Een prachtige tijd om ook vooral mijzelf beter te leren kennen en ervaringen te delen. Daarna werd ik gevraagd om te helpen met de opleiding van Filipijnse Mill Hill Missionarissen. Enkele van mijn studenten zijn nu zelf missionaris in Afrika en Azië. Eén van hen zit nu in Engeland in het hoofdbestuur van mijn Congregatie.

Na zes jaar kwam die benoeming ten einde. Bijna zestig jaar oud mocht ik zelf kiezen wat ik vervolgens het liefst zou willen doen. Het leek mij niet verstandig terug te gaan in de parochie in de Filippijnen. De meeste parochies daar waren ondertussen bezet met jonge Filipijnse priesters. Een oudgediende missionaris was niet meer zo nodig. In Nederland scheen steeds meer een gebrek aan priesters te zijn. Toenmalig deken Mgr. De Korte nodigde mij uit op het dekenaat in Zwolle om eens te komen praten over een mogelijke benoeming in de op te richten fusie van elf parochies in N.O. Overijssel. Dat leek mij geen gek idee om zo mijn actieve priesterleven af te sluiten. Terug naar mijn wortels dus. Zo werd ik benoemd tot één van de leden van het pastorale team voor de fusie van elf parochies, nu de Emmanuel Parochie. Ik hoopte nog enkele jaren, tot mijn pensioen of zo, dienstbaar te kunnen zijn. Dat zijn ondertussen meer dan zestien jaar geworden.

U mag zelf oordelen hoe ik hier als priester voor u ben (geweest). Ik heb ook hier op de eerste plaats er als priester willen ZIJN voor de mensen. Niet opdringerig, maar gelovig getuigend, dienstbaar aanwezig. Trouw en geHOORzaam. Zo vaak hoor ik hier mensen weleens schamper vragen: "Geloof jij (dat) nog?" Als gelovige word je hier tegenwoordig vaak gezien als ouderwets, dom en kortzichtig. Nou juist mijn missie in verre landen, bij mensen met verschillende talen, culturen en (bij)geloof heeft me bekeerd en geleerd, dat 'gelovig-zien' je eerder ver- en helderziend maakt. Er is veel meer dan je met je ogen ziet en met je hersens kunt beredeneren. Je leert kijken naar een mysterie op verschillende wijzen, van vele kanten, door vele ogen, in vele verhalen. Het hele Goddelijke mysterie is te groot voor ons begrip. Ik geloof wel, dat ik iets van het mysterie, IETS van God gezien, geproefd heb. Dat geeft mij hoop ooit te zien zoals het werkelijk is. Daar moet ik van blijven getuigen. Mijn geloof, hoop en liefde van Christus drijft ook mij voort daarvan te getuigen (2Kor. 5:14).

Anton H.M. Wenker MHM

(Em. pastor, priester-assistent Parochie Emmanuel)

Emmanuel parochie

Uitnodiging

Op **29 juni 2019** is het **50 jaar** geleden dat **pastor Anton Wenker MHM** in Slagharen door hulpbisschop Mgr. Th.G.A. Hendriksen tot priester werd gewijd.

Wij willen daar als Emmanuelparochie bij stil staan in een feestelijke Eucharistieviering op **zaterdag 29 juni om 19.00 uur** in de **St. Vituskerk te Dedemsvaart**, Langewijk 172.

U wordt van harte uitgenodigd aanwezig te zijn in deze viering. Na de viering bent u welkom in het **parochiecentrum**. Daar kunt u pastor Wenker feliciteren en wordt u een drankje en een hapje aangeboden.

Hopende u daar te ontmoeten.

Op zondag 30 juni om 9.30 uur zal pastor Wenker voorgaan in een dankviering in de kerk waar hij gewijd is, de H. Alphonsus de Liguori te Slagharen.

Pastoresteam en Parochiebestuur van de Emmanuelparochie

Geestkracht

“Hallo pastor, komt u vandaag weer bij ons over Jezus vertellen?” dat vroeg een enthousiast kind op het schoolplein. “Ja”, zei ik spontaan, “maar meer nog kom ik jullie iets vertellen, dat je met jouw handen niet kunt vastpakken”.

Waarom gaf ik eigenlijk deze reactie? We moeten in onze tijd toch vooral de verhalen blijven vertellen over Jezus en hoe God met ons mensen omging en omgaat. Juist in een tijd waarin veel mensen lijden aan ‘christelijke cultuurarmoede’. We zullen het binnenkort wel weer horen op de radio en tv. Er zullen ongetwijfeld weer journalisten de straat op gaan en mensen ondervragen of ze wel weten wat er met Pinksteren eigenlijk gevierd wordt. En dan zal de schraalheid van de basale kennis van veel mensen weer schrijnend geëtaleerd worden:

“Pinksteren??? Ik zou het niet weten wat er dan gevierd wordt. Iets met de kerk? Is Jezus dan gestorven aan het kruis? Of heeft het iets met de Ramadan te maken misschien?”

Dan blijft het dus extra noodzakelijk dat we blijven vertellen over het feest van de Geest. Dat we blijven doorgeven dat Jezus aan zijn mensen heeft beloofd dat hij hen en ons een Helper en een Trooster zal zenden, die ons alles weer te binnen zal brengen? Moeten we niet extra die verhalen blijven vertellen, hoe de leerlingen, die in angst en onzekerheid verkeerden, verrast werden met een vurige vlam van hoop die hen tot enthousiaste, gedreven, hartstochtelijke, ‘geestkrachtige’ mensen maakte? Waardoor iedereen begreep wat hen bezielde?

Jazeker: we moeten de verhalen blijven vertellen. En tegelijk mogen we het niet bij verhalen laten. Er is meer. Er wordt ook in onze tijd en in ons leven en in ons hart iets uitgezaaid van geloven en vertrouwen. Ook in onze tijd daalt de Geestkracht van God neer in onze wereld en zelfs in ieder van ons!!

We hebben het in ons geloven heel veel over zaken die je niet in de handen kunt houden. We denken na en spreken over termen als: liefde, trouw, genade, geluk, vertrouwen, kwaadheid, angst, mildheid, verdraagzaamheid, vrede, geduld, geestkracht, etc. etc.

Het zijn begrippen die we in ons hoofd en in ons denken overwegen en een invulling geven. Het zijn begrippen die nergens te koop zijn en die je niet per kilo, per gewicht kunt aanschaffen. Ze hebben wel een prijs, maar ook dat is een andere dan die we doorgaans kennen.

Op diezelfde morgen heb ik aan de kinderen in de school het volgende gevraagd: Stel dat mij wordt gevraagd om het grote bureau van de juffrouw even op de gang te zetten, dan kan ik twee dingen denken:

1. Dat lukt me nooit; dat is veel te zwaar; dat kan ik echt nietof
2. Ja hoor, dat kan ik wel; dat doe ik direct; dat gaat zeker lukken.

Wanneer zal me het eerder lukken: met gedachte 1 of gedachte 2? Elk kind weet dan het goede antwoord.....En dat is nou geestkracht. Het heeft te maken met enthousiasme, creativiteit, doorzettingsvermogen, zelfvertrouwen etc.

Het speelt zich allemaal af tussen onze oren, in ons denken, bezinnen, overwegen. Het zijn de dingen waar het eigenlijk allemaal om gaat in ons leven. Ze maken ons bewust van onze prioriteiten, wat eigenlijk belangrijk en onbelangrijk voor ons is. En het is heel mooi en goed dat we met Pinksteren (op de vijftigste, Pentecoste, dag na Pasen) vragen naar Gods goede Geest. In de hoop en de troost dat God aan ieder van ons die zeven gaven van de Heilige Geest geeft: wijsheid en inzicht, raad en sterkte, kennis en vroomheid, ontzag en respect voor God zelf.

Zalig Pinksteren,

G. Noordink, pastor